

TRAMPOTY S LÁŠKOU

ÁĚtrtek, 30 Áervenec 2020

Asi vÁjichni znÁjíte ten pocit, Á¾e jste potkali toho pravÁĚho. ProstÁĚ vÁjs k sobÁĚ nÁco tÁjhne. Ten pocit, kdy si Á™eknete Á s tÁ-mhle chlapem chci zÁstat. Tak jÁj takovÁĚho potkala. Oba dva jsme pÁvodnÁĚ ze stejnÁĚho mÁsta, ale uÁ¾ Á¾ijeme j Sice jsme se nÁjhodnÁĚ potkÁjvali, ale moc jsme se neznali. Potkali jsme se pak v rodnÁĚm mÁstÁĚ v baru a prostÁĚ to zajiskÁ™ilo. PovÁdali jsme si a domluvili se, Á¾e nÁkam spolu zajdem. ÁĚkl mi, Á¾e se rozvÁjdÁ- a jÁj byla ÁerstvÁĚ po ro

Byl se
svojÁ-manÁ¾elkou 10 let, Á¾ÁjdnÁĚ dÁti a rok uÁ¾ spolu nebydleli. Tak jsem Ájla na rande s tÁ-m, Á¾e jsem od toho vÁbec nic neÁekala. ProstÁĚ skvÁĚlÁ½ veÁer. Pak jsme se zaÁali vÁdat vÁc a vÁc.

On byl pozornÁ½ a tak. Jen jÁj se bÁjla toho jeho rozvodu, ale normÁjnÁĚ jsem o tom mluvil a on mne poÁ™Ájd ubezpeÁoval, Á¾e vÁjechno postupnÁĚ pÁjde a Á¾e on chce bÁ½t se mnou. VÁdÁĚla jsem tÁ™eba, Á¾e se s bÁ½valou Á¾enou vidaj, protoÁ¾e maj společnÁĚho pejska, ale neÁ™eÁjila jsem to. Do niÁeho jsem netlaÁila ani se na ni nevyptÁjvala.

JenÁ¾e pak nastal zvrát. On mne prostÁĚ zaÁal zatajovat. MyslÁ-m pÁ™ed lidma. OznaÁoval mne, jako Á¾e jsem jeho sousedka. KdyÁ¾ se nÁkdo cizÁ- zeptal, zda jsme pÁj, tak odpovÁdÁĚl, Á¾e my jeÁjtÁĚ nevÁ-me a uvidÁ-me. CoÁ¾ mi docela ublíÁ¾ovalo, protoÁ¾e jsme sdÁleli společnou postel a kaÁ¾dÁĚ rÁjno se vedle sebe budili. ProstÁĚ na veÁ™ejnosti nic, ani se mne nedotkl. On Á™ekl, Á¾e jeÁjtÁĚ nenÁ- vyrovnánÁ½ s rozvodem, a Á¾e vÁjechno postupnÁĚ bude Á™eÁjit, Á¾e aÁĚ mu dÁjm prostor a Áas, Á¾e s nÁ- byl dlouho a byli na sebe zvyklÁ-.

JenÁ¾e pak se to zhorÁjovalo poÁ™Ájd vÁc. Tak tÁ™eba mi v 11 veÁer zavolal, zda mÁ-Á¾e pÁ™ijet, ale prostÁĚ jsme nikam spolu nechodili. On si chodil s kamarÁdama, a pak kdyÁ¾ chtÁĚl, tak za mnou pÁ™ijel. Tak jsem mu Á™ekla, Á¾e bude lepÁĚ, kdyÁ¾ to ukonÁÁ-me, Á¾e se mÁ-Á¾em vÁdat, ale uÁ¾ nic intimnÁ-ho. On to ale ukonÁit nechtÁĚl, prÁ½ mu na mnÁĚ zÁjleÁ¾Á-, nechce mi ublíÁ¾ovat, Á¾e nikoho jinÁĚho nemÁj a ani si nehledÁj, a Á¾e jÁj jsem ta, ke kterÁĚ se chce vracet. Pak se odmíÁel a neozval. PozdÁĚji jsem se ozvala jÁj, a tak jsme se zaÁali schÁjzet jako pÁ™ÁjtelÁĚ. JenÁ¾e to taky nebylo moc dobrÁ½. Tak jsem mu Á™ekla, Á¾e to nenÁ- dobrÁ½ nÁjpad. On na to, Á¾e on chce to, co bylo pÁ™edtÁ-m, Á¾e to chce zkusit znovu a Á¾e mne chce mÁ-t ve svÁĚm Á¾ivotÁĚ. Pak ale opÁĚt nic nedÁĚlal. VÁbec Á o tom mluvit. Tak jsem se zeptala sama. A on jen oznÁjil, Á¾e teÁ-tedy nikoho nechce, Á¾e si to musÁ- doÁ™eÁjit a zaÁ-t Á¾Á-t svÁĚj Á¾ivot. Á½e mÁ-Á¾em bÁ½t spolu, ale nesmÁ- o tom nikdo vÁdÁĚt, a hlavnÁĚ ne rodiÁe. On Á¾e nechce bÁ½t ten ÁjpatnÁ½, co si prvnÁ-nÁĚkoho naÁjel, a nechce vypadat, Á¾e rozbil manÁ¾elstvÁ-. A tÁ-m to skonÁilo.

JÁj se v tom ale nÁĚjak plÁicÁjm poÁ™Ájd. PoÁ™Ájd se obviÁĚuju, co jsem udÁĚlala za chybu, a Á¾e jsem to nemÁĚla ukonÁovat. PoÁ™Ájd dokola se motÁjm v tom samÁĚm.

PtÁjm se sama sebe, co jsem udÁĚlala ÁjpatnÁĚ?

A mÁĚl mÁĚ vÁbec rÁjd? Budu vdÁĚnÁĚj za vaÁje nÁjzory.

DANUÁ E